

מועצת העיתונות בישראל
ישיבת אסיפה כללית (מליאה)
בית הסופר – 29 במאי 2014

נוכחים ה"ה:

עו"ד אדנקו סבחת, פרופ' יחיאל לימור, אמיר רוזנבליט, ד"ר צבי רייך, עו"ד ארנה לין, אריק בכר, עו"ד חיים שיבי, מיכל גולדברג, השופט (בדימ') גבריאל שטרסמן, יאיר טרצייצקי, אהרון לפידות, עו"ד אופיר טל, עו"ד יעל גרוסמן, ד"ר יובל דרור, רוני רימון, דניאל מילוא, רו"ח יעל בוקובסקי, צגה מלקו.

פרוטוקול

1. אישור דו"חות כספיים ודו"חות מילוליים 2013

עו"ד ארנה לין, יו"ר: אני רק רוצה לומר לחבריי אסיפה כללית, שלגבי תקציב 2014 שגם היה מונח על סדר היום, החלטנו לא להחליט היום, אלא הוועדה המקצועית צריכה לדון בכספים, תתכנס מיד אחרי 'שבועות', תדון בתקציב 2014, בהמשך החוזה של המנכ"ל שדורש דיון גם כן, ואז לאחר שהוועדה המקצועית תכין את הדיונים האלה, אפשר יהיה לשוב ולקרוא לישיבה של הנשיאות ושל האסיפה הכללית, ולאשר את הדברים. אלא יש התנגדות למאן דהוא לאישור הדו"חות הכספיים והדו"חות המילוליים של 2013, בבקשה.

אמיר רוזנבליט: שאלת הבהרה לגבי התקציב. אני פעם ראשונה רואה את התקציב כאן מונח על השולחן, הצעה קונסטרוקטיבית להבא: האם אפשר לקבל את זה להבא מבעוד מועד?

אריק בכר, מזכ"ל: כן, קיבלנו את ההערה הזאת מקודם.

עו"ד ארנה לין, יו"ר: תודה, העניין נדון גם בוועד המנהל וההתחייבות היא שמכאן ואילך לפחות שבוע לפני הדיון, יישלחו הדו"חות הכספיים, באופן שאפשר יהיה להתכונן כמו שצריך ולדון בהם כמו שצריך, ולהצביע עליהם כמו שצריך.

אריק בכר, מזכ"ל: אנחנו פותחים את ישיבת המליאה.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

2. תוספת לתקנון האתיקה

בוא נתחיל עם דבר פורמלי אבל מהותי. אם אתם זוכרים, בישיבה הקודמת דובר על אותו ראיון נפסד עם ילדה בת 12 שעברה אונס, מכיוון שהתברר שאין איסור וכנראה שלא היה נחוץ אף פעם בעיתונות בישראל, עכשיו הסמכתם את ההנהלה ואת היועצת המשפטית לנסח תוספת לתקנון האתיקה. ואנחנו מבקשים לאשר את הנוסח כפי שמופיע בסדר היום: להוסיף סעיף 10(ד) "לא יפרסמו עיתון ועיתונאי, ראיון עם קורבן עבירה שטרם מלאו לו 16 שנה. לא יפרסמו עיתון ועיתונאי, ראיון עם קורבן עבירה שטרם מלאו לו 18 שנה, אלא בהסכמת הוריו או הפוטרופסו ואם קיים עניין ציבורי בפרסום, ובמידה הראויה". ואז להפוך את 10(ד) הקיים, לסעיף 10 ... האם יש אישור לעניין?

דניאל מילוא: אריק, אתה והנשיאה דורנר ואני בכובע אחר, היינו בכנס במכון הדמוקרטי, אם אתה זוכר, מתוך ניסיון הם רצו לבנות קוד אתי ספציפי לתקשורת, בדבר איזה מקום נותנים גם לנפגעים וגם לתוקפים של עבירות. ואם אתה זוכר, אני הצעתי שם שבמקום שיהיו שני תקנונים נפרדים, אחד של מועצת העיתונות ושלהם, לעשות סינרגיה, לעשות איזשהו איחוד בין השניים. האם זה תוצר של הדבר, או ללא קשר?

אריק בכר, מזכ"ל: ללא קשר. אותו כנס במכון הדמוקרטי, במקרה, נערך זמן קצר לאחר שהנושא הזה הועלה פה. זה המוסד שאמור לטפל בדרג שבה המציאות משתקפת בעיתונות ובתקשורת בישראל. עם כל הכבוד להם, אין בעיה לשבת איתם והם יכולים לבוא לכאן ולשטוח טענות, אבל זה לא ראוי, אני חושב, שהם יהיו אלה שיעשו את זה. ולכן, זה מכסה את העניין. שמע, העיתונות פה בדרך כלל עומדת בהוראות התקנון בנושא קורבנות עבירות מין. זה נושא שמזעזע.

דניאל מילוא: אלה שנתנו את הצד השני, איזה מקום התקשורת נותנת לתוקף? זה היה על בסיס האנס- או לא האנס- אני לא בקיא במשפט, שהופיע בתוכנית 'הכפר', שם זה התחיל. אז אם אני רק עוצר את הראיון, מי שהיה שותף זה בעיקר העיתונאיות ועוד כמה גופים. אולי כן נכון לעשות את הסינרגיה הזאת

ולחטמיע את זה בתוך כלל אתיקה, במקום שהם יצאו עם כל מפרט, שזה סתם יהיה-.

עו"ד יעל גרוסמן: ראשית, הייתי שמחה לראות באמת, אם יש מסמך כזה. דבר שני, אני חייבת לומר משהו אישי: אני אמנם לא ניסחתי את הסעיף הזה, אבל במחשבה חוזרת אני חושבת שראוי לצרף כאן לא רק את הקורבן של העבירה אלא גם את החשודים בביצוע העבירה, כי מדובר בנערים ונערות בגילאים מסויימים. משום שהסיפור הזה, בדיוק הסיפור שהיה עילה לתיקון הזה, הציף שהבעיה היא לא רק בראיונות עם הקורבן של העבירה, אלא גם בראיונות עם החשודים בביצוע העבירה ולכן אני חושבת שכדאי לתת לעניין הזה מחשבה נוספת. אז סליחה, אני אמנם ניסחתי את זה, אני חושבת שראוי לתת לזה עוד מחשבה.

אדנקו סבחת: אני מסכימה גם, אולי צריך לראות גם את זה שצריך לאזן קצת את התמונה.

כי המשמעות של זה, יש סיפור תקשורתי ובעצם תהיה תמונה חד צדדית. רוני רימון: אני חושב שגיל 16 זה לא מידתי. זאת אומרת אני חושב שהוא מופרז בקטע הזה. אני חושב שלאסור על התקשורת לפרסם ראיונות, למנוע מהם בעצם לראיין נערים או נערות שעוד לא הגיעו לגיל 16, אני חושב שזה גיל גבוה מדי. אני אומר את דעתי עכשיו. א. לא כתוב פה עבירה מינית, כתוב פה קרבן עבירה, יכול להיות גם אדם שנדרס בתאונת דרכים לצורך העניין הזה. אני חושב שזו גזירה שציבור של התקשורת, לא יכול לעמוד בה. צריך להפחית את זה לגיל 14, כמו שפחות או יותר נאמר בסעיף הקודם בתקנון. אני רק חושב שצריך להוסיף, את העניין של הסכמת ההורים, בכל מקרה.

פרופ' יחיאל לימור: אם להמשיך את הקו של רוני, אם בן יותקף באלימות והוא בן 15, אסור לראיין אותו?

עו"ד ארנה לין, יו"ר: תמיד טוב לחשוב פעם שניה, שלישית ורביעית אפילו. בואו נחשוב מאיפה התחלנו? התחלנו מאירוע מאוד ספציפי, שבועדאי השפיע על הניסוח והקטע של ראיונות של קטינים, בואו נקרא לזה ככה, כאשר 'קטינים' זה גם 14 וזה גם 16 לצורך העניין, בנסיבות של עבירות- לאו דווקא עבירות מין,

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אבל גם עבירות מין – השימוש שהתקשורת עשתה, והיה כזה, שהביא את הצורך לכך. אבל אנחנו רושמים את כל ההערות, שלא תצא תקלה מתחת ידינו.

עו"ד יעל גרוסמן: אולי כדאי לעשות אמת יותר רציני- קודם כל, אני לא מכירה את הדו"ח שאתה מדבר עליו, אבל אם יש לך אפשרות לסייע וליצור את הקשר-

דניאל מילוא: אני יכול ליצור את הקשר, זו עליזה לביא, חברת כנסת.

עו"ד יעל גרוסמן: דבר שני, אני חושבת שלא היה מזיק לכנס איזו וועדת משנה קטנה שתיתן את הדעת על הנושא הזה. כי הנושא הזה לא שולי, הוא נושא משמעותי. מבחינה אתית הוא מאוד בולט, כי הציבור מאוד שם לב לראיונות עם קטינים וראוי לתת על זה את הדעת.

עו"ד ארנה לין, יו"ר: אז בואו נגיד – כי אי אפשר לקיים את הדיון מבלי להגיד את האמירה הזו- ברור שככל שמצמצמים את היכולת של התקשורת לעסוק בנושאים מסויימים, יש פה ערך נוסף שצריך לשקול אותו. כמובן שצריך להגן על קורבנות העבירה, כמובן צריך להגן על נאשמים, כמובן צריך להגן על קטינים, אבל צריך לעשות את זה לא מעבר למידה הראויה, באופן שהתקשורת לא תוכל להידרש לדברים שהיא צריכה להידרש אליהם. אז מכאן, בוודאי אי אפשר לשמוע מדבריי איזה גיל. אבל הדדיות, ככל הנראה נדרשת כאן, לא רק על קורבנות עבירה אלא גם על חשודים. זה בוודאי נדרש. וועדת משנה, בבקשה מי רוצה, מי יכול, מי מתנדב לוועדת משנה?

השופט (בדימי) גבריאל שטרסמן: אני בניגוד לרוני, רוצה להגיד בדיוק את ההיפך. העיתונות לדעתי, התקשורת, דווקא אין שמירה על כללים אלא יש הפקרות די גדולה, שגדלה והולכת. אני הייתי מעלה את כל העניין הזה של-

רוני רימון: עד כאן אנחנו מסכימים, דרך אגב.

השופט (בדימי) גבריאל שטרסמן: כמו שקודם כל יש בחוק איסור על קטינות בכלל, מה אנחנו מתעסקים עם דברים שמותר או אסור? הרי לזהות אותנו אסור לנו, בגלל מה שכתוב בחוק. אז למה אנחנו צריכים להוסיף דבר אחר בתקנות האתיקה? אני הייתי מעלה את כל העניין הזה לגיל 18 בכלל, ומוסיף למען

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי

ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

האיזון, באמת – אם יישאר הנוסח "ראיון עם קורבן עבירה" – "או אם חשוד בעבירה". אבל מעלה ל-18 ולא עושה מזה שני סעיפים.

אדנקו סבחת: אמרתי שאני אשמח להצטרף לוועדת משנה, אני חושבת שצריך להשקיע גם מחשבה לטובת הילד, כי סה"כ בסופו של יום אנחנו רוצים להגן על הקטינים באשר הם, גם כנאשמים וחשודים או נפגעי עבירה. לא הייתי מקבלת החלטה, ואני שמחה שתתכנס וועדה.

אריק בכר, מזכ"ל: אז כבר יש לנו בוועדה וחסרים עוד שני אנשים.

רוני רימון: אני לא מתנדב לוועדה, אני חושב שחסר פה – מאחר שכל העניין הזה, בעיניי, נועד להגן על הילד או על הנער – אני שואל, האם יש גם איזושהי חוות דעת פסיכולוגית? הרי ההורים יכולים לאשר גם לילד בן 5, זה עוד לא אומר שזה טוב לילד. כי אחרת, אם נניח זה היה באישור ההורים, אז הייתי אומר מגיל אפס. יש איזושהו גיל, שגם אם ההורים מאשרים, עלול לגרום נזק לילד. והאמת היא, שאם הייתי צריך להחליט בעניין הזה, הייתי מאוד רוצה לשמוע חוות דעת פסיכולוגית, נקרא לזה מוסמכת (כל פסיכולוג יגיד משהו אחר) אבל נניח משהו מוסמך, שאומר מאיזה גיל, אם ההורים מרשים, זה בסדר.

אדנקו סבחת: המועצה לשלום הילד, יכול להיות שאפשר להיעזר בהם, אולי יש איזושהו נייר עמדה.

עו"ד ארנה לין, יו"ר: אנחנו הרי מקימים וועדה מקצועית כדי שתוכל לעשות את כל הבדיקות האלה, אז שמעתם את הצעתו של רוני, לוח זמנים פחות או יותר שתהיה איזושהי מסגרת זמנים? תוך 90 יום.

ה ח ל ט ה: תוקם וועדת משנה אשר תוך 90 יום תגיש מסקנותיה.

4. חידוש מינוי משרד רו"ח זיו-הפט כרו"ח המועצה

אריק בכר, מזכ"ל: שוב, פרוצדוראלית אנחנו חייבים לדון ולאשר את חידוש מינוי זיו-הפט שנפרדו מאיתנו כרו"ח מועצה. הם עושים את זה בהתנדבות, הם מקבלים כסף מהנה"ח כפי שמקובל, אז אנחנו באמת יוצאים נשכרים. זו פירמה רצינית,

רו"ח חן לבון עכשיו הודיע לי שקרוב לוודאי לא יוכל להמשיך, נצטרך למצוא

מישהו אחר ולהביא אותו לאישור בישיבה הבאה.

חידוש מינוי פירמת זיו-הפט כרו"ח המועצה? (נערכת הצבעה) בעד- פה אחד ; נגד- אין ; נמנע- אין.

ה ח ל ט ה : משרד רו"ח זיו-הפט אושר פה אחד כרו"ח המועצה.

בואו נמנה את רו"ח חן לבון, ואם הוא יודיע לי שהוא פורש, נמצא מישהו אחר. האם כולם בעד חידוש המינוי של רו"ח חן לבון? (נערכת הצבעה) בעד- פה אחד ; נגד- אין ; נמנע- אין.

ה ח ל ט ה : אושר פה אחד מינוי רו"ח חן לבון.

6. הצעת החלטה מטעם פרופ' יחיאל לימור וד"ר צבי רייך

אריק בכר, מזכ"ל: צבי, אתה רוצה להקריא את ההצעה שהעליתם?

ד"ר צבי רייך: כן, זו הצעה מטעם פרופ' יחיאל לימור ושלי. ביקשנו להעלות החלטה בנוסח הבא: "מועצת העיתונות קוראת לאמצעי התקשורת, להימנע ממתקפות זה על זה. ההתקפות הללו רק גורמות לאלימות אמצעי התקשורת ועלולות להחריף את המצב המשברי שבו נמצאת תקשורת המונים. המועצה קוראת לכל אמצעי התקשורת, להתלכד ולחפש דרכים ואמצעים לפתרון המשבר, וליצירת עתיד טוב ובטוח לתקשורת חופשית, שהיא אחת מאבני היסוד של הדמוקרטיה, וזאת במיוחד בשעה שהצורך באמון הציבור, נעשה הכרחי להישרדותם של אמצעי התקשורת בסביבה ספקנית וביקורתית".

אהרון לפידות: הייתי אומר שההצעה הזאת קצת הפתיעה אותי, משום שאני חשבת שמועצת העיתונות צריכה להתלכד מאחורי ההתנגדות הנחרצת להצעת החוק שבאה להוריד עוד אמצעי תקשורת אחד מהאינוונטר של אמצעי התקשורת שנמצאים בארץ. וזו, לדעתי, העמדה הנכונה לנקוט כאן. אני יודע – לא נעמיד פנים – אנחנו אחד הגופים שהצעת החלטה הזאת קוראת להם להימנע מהתקפות, אבל אנחנו לא מהאנשים שאנחנו מתקיפים אף אחד, אלא אנחנו מתגוננים. אנחנו מתגוננים מפני הצעת חוק שבעינינו היא בלתי סבירה בעליל, ואני חושב שכל בן-אדם שיש לו איזושהי נגיעה לתקשורת, צריך להתנגד לה בחריפות. שייפסקו הניסיונות האלה – שזו כבר הפעם

רשות התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי

ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

הששית- שנעשים, לגייס חבריי כנסת בטוענות של כאורה הגנה על העיתונות, שייפסקו הניסיונות האלה, לא תהיה שום סיבה לעיתון שלנו, אני חושב, להתגונן או אפילו לדבר נגד הניסיון הזה להשתיק אותנו או לסגור את ה-, זו דעתי.

אריק בכר, מזכ"ל: אתם ראיתם את ההודעה שהנשיאה הוציאה לפני כשבועיים, בדיעה די נחרצת בעניין.

השופט (בדימי) גבריאלי שטרסמן: אני חושב שההצעה הזאת ממש מנוגדת לכל רעיונות חופש הביטוי. למה אסור לעיתון לתקוף עיתון אחר?! מותר לו לתקוף שר, מותר לו לתקוף מדיניות? אז הוא רוצה לתקוף איתו, שיתקוף עיתון. עיסקו שלו. לגמרי חופש ביטוי.

דניאל מילוא: אני קצת מתחבר לקודמי, אבל נניח שעיתון מסויים עשה בניגוד לכל כללי התקשורת, לגבי כל כללי המקצוע- עיתון אחר לא יכול להוקיע את זה! בואו נחשוב רגע על המקרה שהיה בעיתון מסויים, שבו פרסם מכתב של סילברמן או זילברמן, צימן, והוריד קטעים שלמים. עיתון אחר לא יכול לגנות מעשה כל כך לא אתי שפוגע במקצוע!?

אמיר רוזנבלית: כולנו תמימי דעים שהצעת החלטה הזאת, דקלרטיבית מעיקרה. הרי אין לנו שום יכולת לכפות על עיתונים להפסיק לנגח. זה דקלרטיבי, זו יופי של הצעה, זה בסדר, אבל אהרון אני רוצה להתייחס לדברים שאתה אמרת. הרי הביקורת של עיתון שלכם כלפי העיתון השני, 'ידיעות אחרונות', לא התחיל מהרגע שהתחילה הצעת החוק הזו, הרי אתה יודע שגונן דינר (אני קורא לילד בשמו), יש לו תחום קבוע שהוא נוגח כל הזמן את 'ידיעות אחרונות', כך שזה לא התחיל מאותה נקודת זמן שאתה מעלה. תודה.

רוני רימון: אני מצטרף לדבריו של גבי שטרסמן. אני אפילו קצת תמהה על איך גוף שבכל הישיבות שבהן הייתי, נלחם בעד חופש העיתונות, מקבל החלטה שאומרת: חופש עיתונות כלפי כוליי עלמא, ולא חופש עיתונות בקטע של העיתונות. עכשיו, אני רוצה לדבר על עיתונות וביקורת: עיתונות, זה לא עוד עסק. ולראיה, זה אחד התחומים שיש לו הכי הרבה רגולציה, זאת אומרת, זה

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

תחום מאוד חשוב: כל עיתון צריך לקבל רישיון משר הפנים;

דובר: זה אות מתה.

רוני רימון: עזוב, החוק כתוב? האות המתה כתובה? או.קיי. זה אומר שפעם מישהו חשב שעיתון זה משהו חשוב.

דובר: ב-1933,

רוני רימון: בסדר, אז חשבו ב-1933, אבל מועצת הרשות השניה קיימת היום, ומועצת רשות השידור קיימת היום, ואני לא מכיר הרבה מקצועות שמייחסים להם כל כך הרבה חשיבות עד כדי כך, שמקימים כל מיני מוסדות פיקוח עליהם. זאת אומרת, שתקשורת זה דבר חשוב. בעצם, מה שאתם רוצים לעשות בהצעה שלכם, זה בלשון המשפטים: לאיין את הביקורת על כלי כל כך חשוב. ולכן, לפי דעתי, זה ממש אנטי-תיזה לכל מה שמועצת העיתונות דוגלת בו.

עכשיו, אתם נימקתם את ההצעה שלכם בכך, שההתקפות הללו בין כלי התקשורת אחד על השני, רק פוגעות באמינות אמצעי התקשורת וכו' וכו'. אני רוצה להגיד לכם משהו, אם אתם חרדים לאמינותם של כלי התקשורת, אנחנו צריכים קודם כל לדאוג לכך שכלי התקשורת לא יפגעו באמינות של עצמם, ע"י דרכי ההתנהלות שלהם, שהן כוחניות, הן מניפולטיביות בחלק גדול מהמקרים, הן לא אומרות אמת בחלק אחר של המקרים (מבחינת התקשורת, 'אמת' זה דבר שעומד בפני דיבה ולא אמת כשלעצמה). אז כשיש יותר ויותר נפגעים מהתנהלותה של התקשורת, זה מה שפוגע באמינות של התקשורת ולא התקפות של כלי תקשורת אחד על האחר.

למרות כל מה שאמרתי, יש כלי תקשורת רבים ששומרים אחד על השני. איפה אני רואה את זה? כאשר נניח, אחד הלקוחות שלנו – זה קרה הרבה פעמים בעבר – מגיש תביעת לשון הרע נגד כלי תקשורת אחר, אני יכול להגיד לכם שב-99,9% מהמקרים, אנחנו לא מצליחים למצוא כלי תקשורת – למרות שבעיניי זו ידיעה חשובה – שיפרסם את הידיעה שהוגשה תביעת לשון הרע נגד כלי תקשורת אחר. זאת אומרת, 'החונטה' כמו שאתם רוצים לגרום לזה

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

שהיא תקרה, בחלק מהמקרים קורית.

עו"ד חיים שיבי: אין כל סתירה בין העקרון של חופש הביטוי והדיבור שהמועצה כמובן מחוייבת לו, לבין הקריאה המאוד עליזה וקונסטרוקטיבית לריסון עצמי, כדי שלא כל המקצוע יעסוק בהטחת בוץ. יחד עם זה, אפשר לשלב בו זמנית, באותה קריאה, גם את ההתנגדות הנחרצת של מועצת העיתונות, לחקיקה שתכליתה סגירת עיתון. אני לא זוכר, היתה אמירה של הנשיאה אבל אני לא חושב שהיתה החלטה של האסיפה הכללית. ולכן, אני מציע שיעלו כאן שני סעיפים: האחד קריאה לריסון עצמי, שזה תמיד טוב וזה לא בניגוד לחופש הביטוי. אם אני יכול להטיח בוץ, אני יכול גם לא להטיח. זה לא אומר שאתה סותם לי את הפה. אף אחד לא יגיש תלונה למועצת העיתונות, על כותרת שמנגחת עיתון אחר. אבל אנחנו קוראים לזה, כדי לשמור באיזושהי מידה מסויימת על תדמית המקצוע בעיני הציבור הרחב. וזה הגיון שאני מקבל אותו. יחד עם זה, אני אומר, בסעיף נוסף בו-מזמנית, באותה הצבה: מתנגדים לחקיקה לסגירת עיתון. נקודה.

מיכל גולדברג: אני מאוד מעריכה את המאמץ של צביקה וחיליק, לשמור על טוהר הנשק בעיתונות וכלי התקשורת השונים. יחד עם זאת, ברמה העקרונית אני באמת חושבת שאף אחד לא חסין מביקורת, לא מו"לים, לא עיתונאים, לא פרשנים, לא אף אחד. מסכימה לגמרי עם מה שחיים אמר בעניין גינוי הצעת החוק המבישה והמכפירה הזאת שעולה לכנסת.

רוני רימון: אני רוצה להתייחס למה שחיים אמר. אני מבקש מכם שני דברים: 1. אני מבקש להעלות את זה להצבעה; 2. אני מבקש להעלות את זה כשני סעיפים נפרדים, כי אחרת יכול להיות מצב שבו אני בעד א' ונגד ב'.

עו"ד אופיר טל: אני מתנגד לנוסח שלכם, כי הוא נוסח כוללני לדעתי, וגורף. תיאורטית, אם מפרסם משהו נגד תוכניות ריאליטי, אז ערוץ 2 יכול להגיד שתוקפים אותו. הנוסח הוא קצת גורף. לכן אני מציע, ללכת לכיוון שחיים דיבר עליו, של ריסון. נראה לי שנוסח של ריסון, יותר נכון למקרה הזה וריסון, זה לא הבעת חופש ביטוי ואין בו את כל החשיבה-

יאיר טרצ'יצקי: אגב, אני חושב שריסון זו אמירה קצת מרוחקת, כי העניין פה הוא לא ריסון. אני חושב שנחצו פה קווים אתיים בדברים האלה, ואני חושב שאין שום בעיה שכלי תקשורת יבקרו אחד את השני ואפילו קצת יתקפו, אבל עם כל הכבוד, כלי תקשורת, עיתון, צריך לעמוד בכללים אתיים גם כשהוא מסקר חברות מסחריות וגם כשהוא מסקר ממשלה או עיתונים אחרים, ולדעתי נחצו פה כל הקווים. אגב, אז בין היתר מן הטעם הבסיסי שמדובר בשני כלי תקשורת שמסקרים אחד את השני בצורה מאוד תוקפנית, על רקע האינטרס הכלכלי שלהם. זה לא על רקע מצפוני או כי יש לזה איזשהו עניין ציבורי. אני חושב שיש לזה עניין ציבורי, אבל הדברים פה יצאו מפרופורציה. אז אני חושב שלהגדיר את זה כ'ריסון', זה קצת משהו ש-

פרופ' יחיאל לימור: אז אן הנוסח יתוקן כדלקמן: "מועצת העיתונות קוראת לאמצעי התקשורת לנקוט מידה של ריסון, בהתקפות זה על זה".

יאיר טרצ'יצקי: לא, שוב, אני חוזר, אני חושב שזה לטמון את הראש בחול. ריסון זה תמיד טוב ונחמד, אבל הבעיה המרכזית פה, היא לא רק העוצמות- זאת אומרת, נקודתית יכול היה להיות פה עכשיו עימות אידיאולוגי בין שני כלי תקשורת, סביב איזה מקרה ספציפי, של- אני יודע מה, ירי בחייל- ו'הארץ' יתייחס לזה ככה ו'מקור ראשון' יתייחס לזה הפוך, והם תוקפים אחד את השני על רקע אידיאולוגי. אבל זה לא המקרה פה. וזה לא איזה גובה הלהבות, זה הקונטקסט שבו הלהבות דולקות. אני חושב שהקונטקסט הזה הוא קונטקסט בעייתי, משני הכיוונים, ואני חושב להגיד פה: 'ריסון', אפשר להגיד 'ריסון' אבל הבעיה המרכזית פה, היא חציית הכללים האתיים ואני חושב שזה משהו שאם מוציאים מודעה, זה צריך לבוא שם-.

עכשיו אני אגיד עוד משהו, שהנושא הזה מאוד שנוי במחלוקת, ואני בקשר עם הרבה מאוד עיתונאים מ'ישראל היום', והרבה מאוד עיתונאים מ'ידיעות' אחרונות' וחלקם נוח להם עם זה, וחלקם לא נוח להם עם זה. מאוד קשה לי להיות חלק מהצבעה כזאת, גם כנציג של ארגון העיתונאים, שיש פה כזה מיעוט של עיתונאים באולם.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

פרופ' יחיאל לימור: אני רוצה להבהיר, ההצעה הזאת לא באה בגלל המלחמה בין ידיעות אחרונות וישראל היום, שיהיה ברור. היא באה בקו הרבה יותר רחב, על זה שעומדים לסגור את רשות השידור ואנחנו לא שומעים את המתחרים מדברים, והשתיקה היא בעצם מתקפה וכו' וכו'. הבעיה הרבה יותר מורכבת. עו"ד ארנה לין, יו"ר: אני, דווקא בגלל מורכבות הבעיה, דווקא בגלל מה שיאיר אמר על נוכחות של עיתונאים כאן, אני רוצה להציע שבאמת תסתפקו בפסקה השניה – לא בפסקה הראשונה, כי אתה לא רוצה להגיד להם: תהיו מרוסנים, אבל תהיו מרוסנים, אל תתקפו-כן תתקפו - כולנו צריכים לעמוד בכללי האתיקה. בואו לא נעשה לנו רגולציה עצמית, של יאתם תהיו ילדים טובים, אתם לא תהיו ילדים טובים וכו'.

אני חושבת שקודם כל צריכה להיות הצבעה גורפת לגבי הצעת החוק, בתור דבר נפרד לחלוטין. אח"כ, אני חושבת, ואני מציעה לך, חיליק, בתור הינסחי לשיבה דהיום, שתחליף את הפסקה הראשונה ומה שדיברנו עליו בנשיאות. כי יש לנו עוד משהו שאנחנו רוצים לקרוא. אז אם אנחנו קוראים לכל חבריי מועצת העיתונות לשוב אליה ולחזק אותה וכו' וכו', במקום הפסקה הראשונה; ואח"כ אנחנו קוראים לכל אמצעי התקשורת להתלכד וכו' וכו', זה לי עושה יותר שכל מאשר להגיד: חבריה, אל תריבו אחד עם השני!

יאיר טרצ'יצקי: אני אישית חש אי-נוחות לגבי ההצבעה על עניין הצעת החוק. אני שוב, מכיר את הכיוון של ההצעה. א. להבנתי זו לא הצעה שקוראת לסגור את ישראל היום, הצעה – ושוב, בלי לתמוך בה – מאוד לא נוח לי איתה, בוא נגיד כך, בלשון המעטה, עם הצעת החוק.

פרופ' יחיאל לימור: אז תצביע נגד.

יאיר טרצ'יצקי: לא, אין לי עם זה שום בעיה. מה שאני אומר, זה שבשביל לבוא לייצר-א. אני חושב שזה משהו שהיה צריך להכין אותנו לזה מראש, והיה צריך להתעמק בדברים. אני אומר לך את האמת, אני לא יכול עכשיו להצביע נגד הצעת חוק שאין לי את הנוסח מול העיניים. אבל זה לא רק הנוסח. אני חושב שצריך לעשות הפרדה בין לבוא ולייצר איזושהי אמירה עקרונית – שזה משהו

שאפשר לעשות גם בלי יותר מדי הכנה. אני חושב שלכולנו פה, לא נוח מהקרב הזה שמתנהל, ומהכותרות התקשורתיות – לייצר אמירה עקרונית, אין לי שום בעיה בסיטואציה הנוכחית. להצביע עכשיו נגד הצעת החוק או בעד הצעת החוק, ואני אומר –

פרופ' יחיאל לימור: נגד חוקים. לפני 10 שנים בערך, היתה הצעת חוק בכנסת – ואולי אתה זוכר אותה, אריק – ניסתה לקבוע שתפוצה של עיתון יומי, לא תעלה על 40% משוק הקוראים. בעצם רצו לעשות שאם שני עיתונים, אחד יקראו לו 'ידיעות' והשני יקראו לו 'אחרונות', אנחנו היינו מצביעים בדיוק נגד הצעה כזאת, כפי שאנחנו מדברים היום נגד הצבעה במקרה של 'ישראל היום'. לאמור, הרעיון הוא שאנחנו נגד כל חקיקה שתטיל מגבלות על כל אמצעי תקשורת.

יאיר טרצ'יצקי: א. זו הצבעה שהיא כבר הצבעה אחרת. ואפשר לבוא ולהחליט ברמה העקרונית שמועצת העיתונות אומרת שלא משנה מה, לא משנה באיזו סיטואציה, גם אם תהיה סיטואציה – ואני אקצין בכוונה – שאני לא יודע מה, שאיראן וחיזבאללה יקימו פה כלי תקשורת, בכל מקרה אנחנו עדיין לא נעשה שום דבר (בכוונה הגזמתי, ואני מתנצל על זה שאני מגזים), אני אומר, אבל יש הבדל בין לבוא ולהצביע נגד הצעת חוק מסויימת, לבין להמציא התקפה של המצב באופן כללי. אני חושב שזה משהו שאי אפשר לעשות בלי כנה מוקדמת, לפחות להודיע שהולכים להצביע על כזה דבר. זה דבר שהוא מאוד שנוי במחלוקת. (מדברים ביחד) עם כל הכבוד, יש סדר יום, אי אפשר להעלות –

עו"ד ארנה לין, יו"ר: קודם כל, סליחה שאני מתפרצת, כפי שאמרתי, סדר יום חיים, הוא לא סתם פרוצדורה של משפטיים. יש בעיה שיאיר מדבר עליה, והוא מרגיש איתה לא נוח, בגלל מיעוט העיתונאים כאן. אבל עזוב רגע את הצעת החוק. הבנו. בוא נראה אם אתה יכול להסכים לניסוח של "מועצת העיתונות מתנגדת לכל הגבלה וחקיקה נגד אמצעי תקשורת כלשהו" או אפילו ניסוח יותר 'רך', בתור דבר שאתה כן מרגיש נוח איתו?

עו"ד ארנה לין, יו"ר: אני אומר, אנחנו יושבים פה בקונטקסט מסויים ומדברים על-ברגע שבאים ומציעים כזו הצעה, אנחנו יושבים ומדברים פה על עימות בין ישראל היום וידיעות אחרונות' וחקיקה,

עו"ד ארנה לין, יו"ר: לא, לא, קודם כל השמטנו את הפסקה הראשונה; דבר שני, רשות השידור היא חלק נכבד גם כן, מהעניין; דבר שני, אנחנו רוצים לנסות לעשות איזושהי הצעה-

אהרון לפידות: קודם כל, יש סעיף כזה על סדר היום, זה הסעיף של ההצעה הזאת. אנחנו לא המצאנו את זה, זה לא נלקח מן האוויר. יש סעיף על סדר היום שעליו אנחנו דנים, וזה הסעיף של ההצעה של חיליק ושל צביקה. זה העניין. לא היתה הרחבה של הסעיף הזה. והיתה הרחבה, שגם אני התייחסתי אליה וגם חיים אח"כ התייחס אליה, הרחבה של הסעיף הזה. אפשר לקבל את ההצעה הזאת או לדחות אותה, אבל להגיד שצריך להוריד אותה מסדר היום כי היא לא קיימת על סדר היום, זה לא נכון!

אריק בכר, מזכ"ל: יש לך גם את רשות השידור על הפרק, יש לך עכשיו שתי הצעות חוק עכשיו, לגמור שני אמצעי תקשורת רציניים מאוד במדינה. לכן אמירה כללית, זה חצאי-

(מדברים ביחד)

יאיר טרצייצקי: אני חושב שראוי להוציא הודעה ברוח ההודעה שחיליק הציע פה, עם שינויים-

עו"ד ארנה לין, יו"ר: יאיר, שניה, בוא נראה אם אפשר כולנו בהסכמה להתרכז סביב ניסוח מסויים שיוצע. חכה רגע, אל תהיה דוגמטי במובן הזה, שאתה חושב שאנחנו הולכים להצביע עכשיו נגד הצעת חוק כלשהי. אנחנו מצביעים נגד העיקרון של חקיקה נגד אמצעי תקשורת. זה מה שאנחנו מצביעים עליו.

יאיר טרצייצקי: אז אני אומר, אני חושב שזה משהו שצריך להבין אותו, על מה. לבוא בזמן שאנחנו נמצאים, ולדון על העניין הזה, זה לא סתם דיון עקרוני וכללי. הוא סביב דברים מסויימים,

עו"ד חיים שיבי: המועצה הזאת מתכנסת פעם ב-3-4 חודשים, אז אתה חושב שכל הישיבה

הזאת היא רק כדי לדבר בדיוק על-אי אפשר להעלות על סדר היום-?

יאיר טרצ'יצקי: בסדר חיים, אמרתי את דעתי. אני בדעת מיעוט, אין שום בעיה- הבעתי את עמדתי,

פרופ' יחיאל לימור: יאיר, עם כל הכבוד, אני מציע שתקרא את הנוסח שמונח בפניך, והוא חלק מסדר היום. בפסקה השניה כתוב כדלקמן (אני אמשיך ברוח הדברים שלך): "המועצה קוראת לכל אמצעי התקשורת להתלכד, כדי לחפש דרכים ואמצעים לפתרון המשבר בעיתונות" חלק מהמשבר בתקשורת, למשל, בריה"מ. זה חלק מהמשבר בתקשורת? כן; מצבו של ערוץ 10 זה חלק מהמשבר בתקשורת? כן; משבר רשות השידור, זה חלק מהמשבר? כן. אני לא מדבר על "ישראל היום", אני מדבר על הצעות חקיקה. יש בכנסת עשרות הצעות, ואנחנו מדברים כתוצאה מהעניין, חלק מהמשבר זה בעצם הסבר ופרשנות ותוספת למה שכתוב פה, לאור ההערות של החברים.

יאיר טרצ'יצקי: אז אתה מדבר על הפסקה השניה. אני קורא את הפסקה הראשונה.

עו"ד ארנה לין, יו"ר: לא, אבל הפסקה הראשונה לא קיימת יותר!

פרופ' יחיאל לימור: צביקה ואני, וויתרנו לאור הצעתה של ארנה לפסקה הראשונה.

עו"ד ארנה לין, יו"ר: אז הפסקה הראשונה לא קיימת. עכשיו, במקומה יש לך ניסוח, חיליק, לגבי החלק הראשון של ישיבת נשיאות?

יאיר טרצ'יצקי: אז אמרתי, ברמה העקרונית אני לא רוצה שתוזכר המילה 'חקיקה', זה הכל.

(מדברים יחד)

יאיר טרצ'יצקי: ההצעה המשולבת כתוצאה מכל התיקונים, אומרת כדלקמן: "מועצת

העיתונות, קוראת לכל גופי התקשורת בישראל כולל גופים שהיו חברים בה

בעבר, להצטרף למועצה, כדי לחזק בתקופת משבר זו של מאבק על קיומה

וחיזוקה של עיתונות חופשית". בחלק השני: "המועצה קוראת לכל אמצעי

התקשורת להתלכד, כדי לחפש דרכים ואמצעים לפתרון המשבר ולמציאת

עתיד טוב יותר ובטוח לתקשורת החופשית, שהיא אחת מאבני היסוד של

הדמוקרטיה, וזאת בשעה שהצורך באמון הציבור נעשה הכרחי להישרדותם

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

של אמצעי התקשורת בסביבה ספקנית וביקורתית". ועל זה אנחנו מוסיפים משפט אחרון שאומר: "מועצת העיתונות מביעה את התנגדותה לכל חקיקה העלולה להגביל את חופש העיתונות בישראל".

עו"ד ארנה לין, יו"ר: טוב מאוד. מי בעד? (נערכת הצבעה) בעד – 10; נגד – אין; נמנע – 2.

ה ח ל ט ה: מועצת העיתונות, קוראת לכל גופי התקשורת בישראל כולל גופים שהיו חברים בה בעבר, להצטרף למועצה, כדי לחזקה בתקופת משבר זו של מאבק על קיומה וחיזוקה של עיתונות חופשית.

המועצה קוראת לכל אמצעי התקשורת להתלכד, כדי לחפש דרכים ואמצעים לפתרון המשבר ולמציאת עתיד טוב יותר ובטוח לתקשורת החופשית, שהיא אחת מאבני היסוד של הדמוקרטיה, וזאת בשעה שהצורך באמון הציבור נעשה הכרחי להישרדותם של אמצעי התקשורת בסביבה ספקנית וביקורתית. מועצת העיתונות מביעה את התנגדותה לכל חקיקה העלולה להגביל את חופש העיתונות בישראל.

אני חושבת שמותר לתת קומפלימנט לכולם. א. תודה רבה שבאתם, תודה רבה שסייעתם להגיע להסכמה על דבר שהוא בסה"כ מאוד חשוב בעיניי, על הפסקה הראשונה, השניה ועל השורה הנוספת.

אריק בכר, מזכ"ל: קיבלתי כל מיני תלונות שלא התגבשו ממש למקרים של ביה"ד לאתיקה: שואלים בציבור מה אמור אתר אינטרנט לעשות, אם הוא עומד על טעות משהו. היה מקרה אחד, שאתר אינטרנט אמר 'בסדר, מקבל שהיתה טעות' מחק את הידיעה. בא המתלונן ואמר: לא מספיק, כי הקרובים שלי כבר קראו את הידיעה. אני רוצה תיקון.

ד"ר צבי רייך: הנוהל בעולם הוא, שאתרי אינטרנט מתקנים ומצביעים שהיה תיקון, אלא אם כן אתה ... ואתה מוסיף למטה "ידיעה זו הינה נוסח שני לנוסח ראשון שבו תוקן כך וכך".

אריק בכר, מזכ"ל: השאלה היא, מה אנחנו רוצים,

ד"ר צבי רייך: הכלל בעולם, מחביאים את הטעויות שלהם, באמצעות זה שמעלים גירסה אחרי זה. דרך אגב, הם עושים עוד דבר, עושים טוקבאק, כשטוקבאק אומר

להם 'מה פתאום? הנאשם הינו בן 14' או לא יודע מה, אומרים הוא בן 26 לא בן 28. הם לא מפרסמים את הטוקבאק, הם מעיפים את הטוקבאק ומתקנים את המודעה. ולכן עיתונים מכובדים שטועים, ואומר מה היה הנוסח הקודם, לא מחביאים.

אריק בכר, מזכ"ל: השאלה אם אנחנו נדרשים לשנות משהו בתקנון, או להוציא דף הנחיות או המלצות לפחות, איך ראוי שאמצעי תקשורת אינטרנטי ינהגו, כי זו באמת בעיה לאור הפסיקה שהיתה עכשיו בביה"ד העליון של אירופה. גוגל כבר מיד תפש את אותה ידיעה מוטעית, ד"ר צבי רייך: זה נוהל משובח, ואני מוכרח לשבח אותו. יש הערה שאומרת" נוסח זה הינו נוסח שני, ... "עיתונים מכובדים לא מפחדים.

עו"ד ארנה לין, יו"ר: אני חושבת כזה דבר: הרי הישיבה הבאה הרי צריכה להיות יותר דחופה מאשר עוד 3 חודשים, תהיה הרבה יותר מהר. צריך לזמן את גופי האינטרנט (הם היו כבר לא פעם פה), גם לעניין הזה. יכול להיות שאנחנו כן נצליח לצאת מכאן עם איזושהי הסכמה או משהו. כי אם כולם יסכימו וכולם יהיו פה, אז כל אחד באמת יסכים לזה. יש לנו פחות או יותר ידוע לישיבה הבאה, זה רק לנושא של ... והנושא של החקירות, אני לא יודעת באיזו מידה אפשר יהיה להעלות את זה לישיבה הבאה.

אריק בכר, מזכ"ל: "תחקירים עיתונאיים במהלך משפטים", רוני רימון: אני מניח שאנחנו בישונות עכשיו. אז אני רוצה להציע 1. אני חושב שצריך להגביר את התדירות של ישיבות המועצה. יוצא שיש בערך 4 ישיבות בשנה, כל רבעון בערך. לו זה היה תלוי בי, הייתי עושה ישיבה כל חודש, אריק בכר, מזכ"ל: קשה להביא אנשים פעם ברבעון, זו בעיה.

(מדברים ביחד)

רוני רימון: אריק, אני מבטיח לך, עליי שאם תעשה כל חודש, לא יהיו פחות אנשים ממה שיש היום.

עו"ד חיים שיבי: בהקשר הערת ביניים, שתבחנו את האפשרות שיהיו בוועדה המקצועית גם משקיפים שישתתפו בישיבות שלה, הוועדה מתכנסת פעם בחודש ואז יאיר

ורוני יוכלו לבוא ולשאת דברים, ולהציע ולהפרות את הדיונים. הוועדה לא תהיה סגורה, כי אחרת זה לא יהיה חוקי אם הוא יגיע לוועדה. אני מדבר בשיא הרצינות.

(מדברים ביחד)

אריק בכר, מזכ"ל: בחרתם יו"ר לוועדה, סה"כ הוא יכול לזמן אותם מתי שהוא רוצה, ולקרוא למי שרוצה לדבר בפניה. חד משמעית. אני אסייע לכם בקטע האדמיניסטרטיבי. אבל היו"ר אמור לכנס אותם.

רוני רימון: מה שאני מבקש, לישיבה הבאה, יש וועדה שחיליק עומד בראשה ואני חבר בה, שהנושא שלה זה היה נושא של תיקון בעניין של תגובות וכדומה, לתקנון האתיקה, שזה יידון בישיבה הבאה. כי אנחנו כבר מתקשקשים עם זה איזה 9 חודשים.

ד"ר צבי רייך: כיוון שאנחנו נמצאים, סה"כ, בפני מצב מאוד פשטני במועצה, אני חושב שאחד הרעיונות הטובים שאפשר להעלות, זה לארגן מתוכנו איזשהו צוות קטן של אנשים שיעזרו לנו בחשיבה ונקבל רעיונות ונזרים רעיונות גם מאנשים אחרים, של איזושהי התחדשות בפעילות של המועצה בין אם זה סיורים במקומות משבריים כמו רשות השידור ואם זה רעיונות אחרים. יש פה כמה מוחות חדשניים, אנשים כמו יובל, אנשים כמו רוני, דני, אנשים שיבואו עם רעיונות חדשים איך אנחנו מתחברים לשטח, לעדכוני החדשות, איזה פעילויות ופעולות אנחנו יכולים לעשות כדי שאתה תבוא ל'וואללה', תבוא עם פרצוף אחר.

אריק בכר, מזכ"ל: השאלה אם זה לא במהות של וועדה מקצועית, אין טעם להקים גוף נפרד.

עו"ד חיים שיבי: ולכן אמרתי שהוועדה המקצועית תשמח לקבל כל יוזמה.

ד"ר צבי רייך: אבל קחו לכם כנושא, אפשר להביע ולחשוב על פעילויות. יש פה כמה מוחות שכדאי לרתום אותם, שיבואו עם רעיונות חדשים.

דניאל מילוא: אנחנו לא נדרשנו לאשר את הדו"חות הכספיים או המילוליים, נכון?

אריק בכר, מזכ"ל: אישרנו אותם.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

דניאל מילוא: אנחנו קיבלנו הבהרה שהנשיאות אישרה, אנחנו לא אישרנו את זה, כי אני לא קראתי, לא עברתי.

(מדברים ביחד)

אריק בכר, מזכ"ל: אני אסביר בקצרה: (עמ' 3) מחזור הפעילות 1,208,943 זה כולל את הכימות, מה שאנחנו עושים כימות עבודת מתנדבים, מכמתים את שעות הפעילות של עוה"ד והשופטים בדימוס שעובדים למעשה בשירות ביה"ד לאתיקה ופעילויות משפטיות ופעילויות שאינן נכללות בעבודה של הוועד המנהל והאסיפה הכללית. אז היתה עליה קטנה של הפעילות. עלות הפעילות (ביאור 8, שנמצא בעמ' 9) שירותים – אותם שירותים שדיברתי עליהם – הגיעו ל-566,000 זה כימות לפי הוראות החשש הכללי; לעומת 658,000 שנה שעברה. משכורות ונלוות – 264,097. עלתה פה שאלה והיא נענתה ע"י רוה"ח בוקובסקי, שאם אתה מחשב את העלות של השכר מתוך סך הפעילות של אותם 1,5 שקל, אתה מגיע ל-18%, אבל אם אתה לוקח את זה מהמחזור האמיתי, ללא אותו כימות של עבודות מתנדבים, אתה מגיע להרבה יותר מזה, 33%. היה לנו כנס מועצות בינלאומי – 50 שנה למועצה –

דניאל מילוא: ה-150,000 מהיכן תוקצבו?

אריק בכר, מזכ"ל: ההכנסות היו (יש לך פירוט)

רוני רימון: דני, יש לי הצעה בשבילך: בוא תגיד שאתה נמנע, ואז –

דניאל מילוא: מקבל, אני נמנע.

(מדברים יחד)

אריק בכר, מזכ"ל: רוני רימון ודניאל מילוא נמנעים לאישור הדו"חות הכספיים והמילוליים

לשנת 2013.

עו"ד ארנה לין, יו"ר: תודה רבה לכם.

תום הישיבה.

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

משרד המשפטים
מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים